

УДК: 658.5:621:330.341

Шитікова Л.В.¹, Головатенко С.С.²

¹ канд. екон. наук, доц. НУ «Запорізька політехніка»

² асп. НУ «Запорізька політехніка»

ІННОВАЦІЙНЕ МОДЕЛЮВАННЯ В УПРАВЛІННІ РЕСУРСАМИ - ЗАПОРУКА РОЗВИТКУ МАШИНОБУДІВНОГО ПІДПРИЄМСТВА

Сучасне управління ресурсами передбачає комплексне вивчення процесів, що впливають на формування, розвиток і затребуваність зазначених ресурсів. Активний пошук, розробка нових, удосконалення існуючих оптимальних моделей управління – найважливіші потреби сьогодення, які допоможуть підприємству досягти запланованих цілей. Але серед проблемних питань треба зазначити: складні моделі для свого формування, існування, удосконалення та розвитку потребують спеціальні програмні засоби; під час підбору моделі треба звертати увагу на нескладні моделі, оскільки їх легше підтримувати; модель швидко застаріває в зв'язку з організаційними та іншими змінами; необхідно виявляти та скорочувати обсяг операцій, елементів в системі управління, які не додають цінності кінцевому продукту, знижують його конкурентоспроможність, прибутковість підприємства, інноваційну привабливість.

Зазначена тематика має перспективу дослідження з напрямку удосконалення системи ефективного управління господарською діяльністю щодо забезпечення максимального використання можливостей підприємства та підвищення його продуктивності.

Власне для використання нововведень необхідно створити механізм управління – цілісну систему цілеспрямованого впливу на стан та

покращення інноваційного забезпечення сталого розвитку за допомогою методів, інструментів та важелів впливу [1].

Інновації стають важливим інструментом для реалізації соціальних та екологічних заходів, ініціатив, екологічних стратегій розвитку, забезпечують досягнення значущих для різних зацікавлених сторін ефектів та вирішення суспільних проблем [1]. Вимога інноваційного моделювання намічуваних державою реформ в публічній сфері по перетворенню системи управління ресурсами є цілком природною і вкрай необхідною в сучасних умовах господарювання. Звичайним правилом повинно стати систематичне проведення експертизи запропонованих заходів за критеріями прийнятності та економічної ефективності.

Модель розвитку системи управління підприємством передбачає наявність наступних рівнів: індикація проблем (стану системи); розробка системи теоретично ідеального стану на основі поточної ситуації на підприємстві; розробка перспективної теоретично ідеальної системи; контроль, аналіз, оцінка рівня управління; перепроєктування управлінських процесів з урахуванням специфіки цілей, вимог ринку, сучасних тенденцій розвитку і т. ін.; розробка управлінського рішення, яке націлено на стабілізацію і подальший розвиток спроектованої системи [2, С.95].

Таким чином моделювання дозволяє встановити, на скільки змінюються вкрай важливі для підприємств показники: прибуток на одного працюючого за рахунок рівня рентабельності продажів, сума прибутку на одну гривню, що вкладена в основні фонди та оборотні кошти за рахунок питомої ваги виручки в загальному обсязі виробленої продукції та продуктивності праці та інші. Точне визначення показників дає суттєву перевагу, яка визначається в можливості приймати вірні стратегічні рішення щодо ресурсів підприємства.

Для досягнення поставлених завдань щодо формування та удосконалення системи управління підприємств промислового сектору пропонуються:

- удосконалення структури виробництва, його науково-технічне оновлення;
- зростання творчого та професійного потенціалу;
- вдосконалення системи економічного стимулювання робіт;
- вдосконалення підготовки та перепідготовки кадрів;
- оптимізація використання ресурсів підприємства.

Ефективність реалізації інноваційної діяльності передбачає здійснення стратегічного управління для підприємства. Будь-якому підприємству, що є основою зовнішнього середовища, для проведення ефективної господарської діяльності необхідно пройти процес адаптації до існуючих та ймовірних змін зовнішнього середовища. Позитивного результату досягають не тільки ті

підприємства, які спромоглися сформувати успішну стратегію, а й підприємства, здатні вчасно адаптувати її, враховуючи певні зміни. [3, С.33].

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Командровська, В. Моделювання механізму управління інноваційним забезпеченням сталого розвитку підприємства. Економіка та суспільство, 2024. <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2024-65-141>

2. Шитікова, Л., Головатенко, С., Головатенко, О. Моделювання перспективного розвитку системи управління на шляху удосконалення інноваційного потенціалу підприємства. Управління змінами та інновації, 2023. (7), 92-95. <https://doi.org/10.32782/СМІ/2023-7-13>

3. Близнюк, А. О., Кудрявцева, О. В. Сучасні методи інноваційного управління підприємством. Економіка транспортного комплексу, 2023. (41), 32. <https://doi.org/10.30977/etk.2225-2304.2023.41.32>

4. Пуліна Т.В. Генезис кластерних об'єднань підприємств. Проблеми економіки. 2013. № 3. С. 134-142.

5. Пуліна Т. В., Тесленок І. М., Носов М. П. Проблеми та перспективи розвитку бізнес-інкубаторів в Україні як інноваційної організаційної структури. Ефективна економіка. 2019. URL: <http://tempus.nung.edu.ua/uk/news>.
<http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=7471>.